

overtage en del af præstegårdens avling, kan dette tilstedes ham, mod at han udreder en af provstiudvalget fastsat del af afgiften.

Stk. 2. I skovene må ikke hugges eller plantes uden efter anvisning af statens tilsynsførende med de private skove, for plantagernes vedkommende eventuelt Det danske Hedeselskab. Dersom hugsten efter skovens eller plantagens beskaffenhed i perioder er særlig betydelig, kan kirkeministeriet efter indhentet udtalelse fra den tilsynsførende skovrider eller Hedeselskabet bestemme, at en nærmere fastsat del af driftsindtægten skal oplægges blandt stifts-midlerne. Af det således oplagte beløb kan med ministeriets tilladelse udbetaling finde sted til hjælp til dækning af udgifter i perioder, hvor hugsten er ringe eller kultiveringsudgifterne ekstraordinært store.

Stk. 3. Såfremt præstegårdens jorder, efter at der er truffet bestemmelse om udstykning i henhold til lov nr. 537 af 4. oktober 1919, jfr. lov nr. 283 af 30. juni 1922 § 2, stk. 2, egner sig til landbrugsmæssig drift, kommer § 2 i lov nr. 291 af 31. marts 1949 om landbrugsejendomme til anvendelse. Dispensation herfra kan dog meddeles af kirkeministeren. I øvrigt fastsættes de nærmere regler for driften af avlingen og tilsynet med den m. m. ved et af ministeriet udfærdiget regulativ.

§ 66.

Vil præsten ikke overtage avlingen m. m., sørger menighedsrådet for driften i overensstemmelse med de nærmere regler, der fastsættes af ministeriet. Forpagtningskontrakter godkendes af provstiudvalget under iagttagelse af bestemmelserne i det i § 65, stk. 3, nævnte regulativ, og efter at sagen har været forelagt præstegårdskonsulenten. Giver avlingen m. m. større udbytte end det i henhold til § 64 fastsatte, oplægges det overskydende til dækning af mulige fremtidige underskud på præstegårdens drift eller til udgifter ved bygningernes vedligeholdelse, herunder forrentning og afdragning af embedslån, eventuelt — med provstiudvalgets samtykke — til støtte for kirkelige formål inden for menigheden. Giver driften derimod underskud, og dette ikke kan dækkes af tidligere oplæg, udredes det fornødne ved

ligning på pastoratets til folkekirken hørende beboere.

§ 67.

Stk. 1. Til salg af præstegårdsjorden udkræves menighedsrådets samtykke og kirkeministerens godkendelse. Dog kræves menighedsrådets samtykke ikke til afhændelsen af jorder i henhold til lov nr. 537 af 4. oktober 1919, såfremt præstegårdens jordtilliggende ikke herved bringes ned under 12 ha middelgod agerjord.

Stk. 2. Hvor hele præstegården eller dele af samme ved uheldig beliggenhed eller af andre grunde ikke egner sig til udstykning, kan ministeriet tillade, at dette undlades, når menighedsrådet med tilslutning af statens jordlovsudvalg fremsætter forslag herom.

§ 68.

Hvor der er flere menighedsråd i pastoratet, er de fælles om de i det foregående omhandlede hverv og kan udøve dem gennem et fællesudvalg, hvis opgaver nærmere fastsættes af menighedsrådene, eventuelt i forretningsordenen, jfr. lov om menighedsråd § 15, stk. 2. Hvor der i et pastorat findes flere kommuner eller dele af forskellige kommuner, deles udgifterne mellem dem i samme forhold som det, hvori de svarer kirkeskat, medmindre kirkeministeren meddeler godkendelse på anden ordning, jfr. nedenfor § 76, stk. 4.

Kapitel 3.

Kirkefunktionærer og konsulenter.

§ 69.

Stk. 1. Kirkeministeren udnævner det nødvendige antal præstegårdskonsulenter og bygningskonsulenter.

Stk. 2. Honorarer, dagpenge og befordringsgodtgørelser til disse bevilges på de årlige finanslove.

Stk. 3. Kirkeministeren udfærdiger instruks for disse konsulenter.

§ 70.

Inden for de i §§ 71-72, jfr. §§ 51 og 52, angivne rammer træffer menighedsrådet — under stadfæstelse for landets vedkommende af provstiudvalget, for købstædernes af overtilsynet efter indhentet erklæring fra provstiudvalget — beslutning om, hvor-